

Steagul roșu

Organ al Comitetului orășenesc Petroșani al P.C.R. și al Sfatului popular orășenesc

Anul XVII
XXII Nr. 5031

Miercuri
22 decembrie
1965

4 pag, 25 bani

„In liniile sale generale și caracteristice, planul de stat pe 1966 preia elementele esențiale ce s-au dovedit a fi factorii determinanți în crearea și susținerea dinamismului pe care l-a cunoscut dezvoltarea economiei noastre în anii „construcției socialiste”.

Din Darea de seamă prezentată de tovarășul Ion Gheorghe Maurer la sesiunea Marii Adunări Naționale)

SESIUNEA MARII ADUNĂRI NAȚIONALE

Marți dimineața au continuat lucrările sesiunii Marii Adunări Naționale.

In lojile oficiale au luat loc conducătorii de partid și de stat.

La lucrări asistă, în continuare, numeroși invitați, șefi de misiuni diplomatice, ziariști români și străini.

Președintele Marii Adunări Naționale, tovarășul Ștefan Voitec, a deschis ședința.

Primit cu vii aplauze, tovarășul Ion Gheorghe Maurer, președintele Consiliului de Miniștri, a prezentat Darea de seamă asupra înlăptuirii planului de stat pe anul 1965 și cu privire la planul de stat pe anul 1966.

Ministrul finanțelor, Aurel Vijoli, a expus, din însărcinarea Consiliului de Miniștri, raportul cu privire la proiectul

bugetului de stat pe anul 1966.

A început apoi discuția generală asupra proiectului planului de stat al economiei naționale și a proiectului de buget pe 1966.

In ședința de dimineață au luat cuvântul deputații Florian Dănilache, Nicolae Lazăr, Ion Stănescu, Gheorghe Tătaru, Petre Ionescu, Mihail Lupșan, Dumitru Tudose, Emil Bobu, Dumitru Bejan, Vasile Marin, ministrul construcțiilor de mașini — Mihai Marinescu, Iulia Stamatoiu.

In ședința de după-amiază, deputatul Manea Mănescu, președintele Comisiei economice-financiare, a prezentat raportul acestei comisii cu privire la cele două proiecte de legi supuse spre aprobare Marii Adunări Naționale.

In continuarea discuției generale au luat cuvântul deputații Nicolae Giosan, Wilhelm Lutsch, Mirela Micu, Petru Enache, Nicolae Mănescu, George Zsoldos, Cristinel Vilciu, Iuliu Gal, Gheorghe Maftei, Constantin Dinculescu și Mihail Levente.

Fiecare din cele două proiecte de lege a fost discutat pe articole și supus, în întregime, votului secret.

Marea Adunare Națională a aprobat legea pentru adoptarea planului de stat al economiei naționale pe anul 1966, precum și legea pentru adoptarea bugetului de stat al Republicii Socialiste România pe anul 1966.

Rezultatele voturilor au fost primite cu aplauze.

Lucrările sesiunii continuă.

(Agerpres)

țării, ponderea cea mai mare au avut-o echipamentele industriale și materiile prime.

Realizările din anul care se încheie sînt o nouă mărturie a hărniciei și priceperii muncitorilor, tăranelor, intelectualilor, a întregului nostru popor care înlăptuiește cu consecvență politica partidului, convins că își făurește astfel propriul său viitor, mai bun, mai fericit. Inscrisându-se în bilanțul înlăptuirilor poporului român din perioada 1960-1965, ele întăresc și mai mult temelia pe care vom clădi realizările noastre viitoare.

Tovarăși,

Prezentăm acum spre dezbateră și legiferare Marii Adunări Naționale proiectul planului de stat pe anul 1966, primul an al viitoarei perioade cincinale, în care întregul nostru popor, călăuzit de Directivele Congresului al IX-lea al partidului, va parcurge încă o etapă pe drumul vieții sale noi, va continua pe o treaptă superioară opera de desăvîrșire a construcției socialiste. Privite în această perspectivă, prevederile cuprinse în proiectul de plan pe 1966 au o importanță mai mare, o semnificație mai adîncă decît ale unui plan anual obișnuit.

Așa cum a apreciat recenta plenară a C.C. al P.C.R., sarcinile planului pe 1966, principalele sale ritmuri și proporții au fost orientate potrivit Directivei Congresului, încadrîndu-se în programul general pentru cincinalul următor.

Potrivit unei practici încetățenite în țara noastră, proiectul de plan este rodul unei ample activități de studiu și colaborare multilaterală, la care au participat conducerea de partid și de stat, oameni de știință, economiști, și tehnicieni din ministere și organe economice centrale, activiști de partid și ai organizațiilor obștești, muncitori și specialiști din întreprinderi. Prevederile din proiectul de plan ni se înlăptuiesc astfel ca rezultatul unei vaste munci colective. Discutarea într-un cadru atît de larg a sarcinilor de plan și legarea soluțiilor tehnico-economice de condițiile din întreprinderi constituie o garanție a caracterului realist al obiectivelor stabilite. Totodată, cunoașterea și în acest fel a viitoarelor sarcini de către cei chemați să le realizeze a creat condiții ca întreprinderile, ministerele și celelalte organe centrale, sfaturile populare, să poată pregăti și aplica din vreme măsuri corespunzătoare pentru înlăptuirea planului de stat.

Tovarăși,

In liniile sale generale și caracteristice, planul de stat pe 1966 preia elementele esențiale ce s-au dovedit a fi factorii determinanți în crearea și susținerea dinamismului pe care l-a cunoscut dezvoltarea economiei noastre în anii construcției socialiste.

Intr-adevăr, permiteți-mi să subliniez că sporirea producției globale industriale, continuînd dezvoltarea ascendentă marcată pînă în prezent, se situează la nivelul ritmului mediu de 10,5 la sută, prevăzut în Directivele celui de-al IX-lea Congres al partidului, ritm calculat pe baza prețurilor reasezate ale anului 1963. Prin structura și dinamica lor, sarcinile planului pe anul 1966 asigură continuarea industrializării socialiste a țării și, în cadrul acesteia, dezvoltarea mai accentuată a industriei producătoare de mijloace de producție, pentru care se prevede un spor de 10,7 la sută în comparație cu realizările din 1965.

Ritmuri peste medie sînt prevăzute pentru ramurile care au un rol esențial în dezvoltarea întregii economii naționale și înzestrarea ei

cu tehnica modernă: industria energiei electrice, metalurgia, construcțiile de mașini și industria chimică. In cadrul creșterii producției diferitelor ramuri — creștere diferențiată cerută de dezvoltarea proporțională a economiei — ritmurile cele mai înalte sînt prevăzute și în planul pe 1966 în ramurile pentru care dispunem de o largă bază de materii prime — cum este cazul industriei chimice — precum și la producția unde trebuie recuperate anumite rămăneri în urmă — ne referim la energia electrică.

Eforturi însemnate vom face și în producția bunurilor de consum — cu deosebire în industriile ușoară și alimentară — pentru ca aceasta să-și poată aduce însemnata ei contribuție la satisfacerea nevoilor pieței interne și totodată la crearea unor disponibilități sporite pentru export. Producția bunurilor de consum va crește cu 9,7 la sută față de anul 1965. Aceasta arată că la fel ca în trecut, în procesul industrializării socialiste asigurăm — o dată cu dezvoltarea cu prioritate a industriei grele — creșterea în măsură tot mai mare și a producției de mărfuri destinate ridicării continue a nivelului de trai al populației.

Pentru a evidenția, relativ mai în amănunt, echilibrul și proporționalitatea proiectului de plan, modul în care el oglindește orientările stabilite în Directivele Congresului, permiteți-mi să insist și asupra altor aspecte ale dezvoltării industriei în anul viitor.

Preocuparea de a asigura un nivel mai ridicat de satisfacere a necesităților economiei naționale este o caracteristică și a planului pentru anul ce urmează. După cum se știe un rol hotărîtor în desfășurarea industrializării, în dezvoltarea susținută și echilibrată a economiei naționale îl are lărgirea și consolidarea bazei energetice și de metal a țării.

Producția de energie electrică urmează să atîngă în anul viitor 20,2 miliarde kWh, sporul de 3 miliarde kWh față de 1965 înscriindu-se în limitele creșterii medii anuale necesare pentru realizarea producției prevăzute pentru anul 1970. Sporirea producției de energie electrică va fi asigurată prin instalarea unei puteri noi de 950 MW, care depășește media anuală de 800 MW prevăzută în Directive pentru creșterea capacității centralelor electrice în perioada 1966—1970; anul viitor vor fi date în exploatare centrala hidroelectrică „Gheorghe Gheorghiu-Dej” de pe Argeș, ultimele hidrocentrale de pe râul Bistrița în aval de Bicaz, noi grupuri puternice la termocentralele Ludus și Fintinele, centrala cu turbine de gaze de combustie București-Sud. Construirea unor noi linii de înaltă și foarte înaltă tensiune și stații de transformare va contribui la satisfacerea în condiții mai bune a nevoilor de energie ale economiei și la sporirea gradului de siguranță în funcționarea sistemului electroenergetic național.

Sporul producției de energie electrică este susținut de lărgirea corespunzătoare a resurselor de energie primară. Prevederile proiectului de plan caracterizează orientările în perspectivă în politica noastră energetică. Astfel, în balanța energetică, producția și consumul de țitei și gaz metan, ale căror rezerve sînt limitate, au fost

(Continuare în pag. 2)

Darea de seamă asupra înlăptuirii planului de stat pe anul 1965 și cu privire la planul de stat pe anul 1966, prezentată de tovarășul Ion Gheorghe Maurer

Tovarăși,

Actuala sesiune a Marii Adunări Naționale marchează un moment deosebit în viața poporului nostru: încheiem șesenalul, perioada unor bogate realizări în toate domeniile de activitate, pășim la înlăptuirea noului program adoptat de Congresul al IX-lea al partidului pentru anii 1966—1970, menit să ridice patria noastră pe o treaptă mai înaltă de înflorire și progres.

Acum, în ultimele zile ale anului, datele statistice arată că prevederile planului de stat pe 1965 se realizează și se depășesc, întregindu-se astfel înlăptuirea sarcinilor fundamentale trasate în Directivele celui de-al VIII-lea Congres cu privire la planul de șase ani.

Reflectînd dinamismul procesului de industrializare a țării, producția globală industrială este la sfîrșitul acestui an cu circa 13 la sută mai mare decît în 1964, depășind prevederile planului cu peste 1,3 miliarde de lei. Pînă la 10 decembrie 1965 peste 170 de întreprinderi din industria republicană au îndeplinit planul anual.

Ca și în anii precedenți, ramurile producătoare de mijloace de producție, hotărîtoare pentru progresul întregii economii, s-au dezvoltat într-un ritm superior celui înregistrat pe ansamblul industriei. Producția de energie electrică a crescut cu 24 la sută față de anul trecut; producția de oțel a ajuns la peste 3,4 milioane de tone, realizîndu-se pe această bază un spor al producției de laminate de peste 240 000 tone față de 1964. Prin intrarea în funcțiune a uzinelor de la Oradea și Slatina s-au pus bazele unei noi industrii în țara noastră — producția de aluminiu, care contribuie în măsură hotărîtoare la dezvoltarea metalurgiei neferoase.

Producția industriei chimice a crescut cu 22 la sută față de anul 1964, în principal prin intrarea în funcțiune a noi instalații și fabrici în cadrul marilor combinate. Industria construcțiilor de mașini a cărei însemnătate este bine cunoscută și-a adus și în anul 1965 contribuția sa la înzestrarea cu tehnică modernă a întregii economii. Producția — în continuă creștere — a acestor ramuri acoperă în cea mai mare parte necesitățile actuale de utilaje pentru industria petrolului, minieră, lemnului, cimentului, pentru transporturi și agricultură.

Succese importante au fost obținute și în alte ramuri: industria construcțiilor și a materialelor de construcții, industria minieră, economia forestieră, precum și în transporturi.

Pe baza dezvoltării industriei producătoare de mijloace de producție și corelat cu consumul, producția industriei ușoare și alimentare a crescut cu circa 10 la sută. Sporirea volumului producției bunurilor de consum, o dată cu lărgirea sortimentelor și ridicarea calității, a asigurat satisfacerea în condiții mai bune a cerințelor populației.

In agricultură s-a realizat, față de media ultimilor ani, o creștere a producției în ansamblu, mai ales a producției de grâu, care depășește cu două milioane de tone recolta medie din anii 1961-1964. In anul 1965 a continuat să crească numărul de animale, îndeosebi în gospodăriile de stat și în cooperativele agricole de producție, obținîndu-se sporuri la producția de carne, lapte, lînă etc.

Un factor important al avîntului economiei naționale este mărirea an de an a investițiilor. Fondurile destinate acestui scop în 1965 au în-

sumat circa 40,5 miliarde de lei. Din volumul total de investiții, partea principală — circa 22 miliarde de lei — a fost utilizată pentru dezvoltarea în continuare a industriei, 4,7 miliarde de lei pentru consolidarea bazei tehnico-materiale a agriculturii și 4,4 miliarde de lei pentru continuarea acțiunii de modernizare a transporturilor și telecomunicațiilor.

Pe măsura dezvoltării economiei naționale, concomitent cu creșterea volumului de investiții, sporesc resursele destinate ridicării nivelului de trai. Pentru finanțarea acțiunilor social-culturale, statul a alocat în acest an 22 miliarde de lei, cu 7,4 la sută mai mult decît în 1964. S-a lărgit baza materială pentru dezvoltarea învățămîntului și a activității de cercetare științifică. S-au dat în folosință oamenilor muncii peste 50 000 de apartamente construite din fondurile statului. A continuat dotarea cu instalații tehnico-edilitare și înfrumusețarea orașelor.

Anul 1965 marchează încheierea acțiunii începute în 1964 de majorare generală a salariilor, care a cuprins în acest an 3,3 milioane de salariați. Au sporit, de asemenea, veniturile tărînimii, mai ales de pe urma vinzării către stat. Corespunzător creșterii puterii de cumpărare a populației, volumul desface-rilor de mărfuri prin comerțul socialist a fost cu 4,6 miliarde de lei mai mare decît în 1964.

Dezvoltarea susținută a economiei a făcut necesară și posibilă intensificarea schimburilor comerciale externe. In anul 1965 volumul comerțului exterior a continuat să sporească. O parte însemnată din volumul total al exportului țării revine mașinilor, utilajelor și instalațiilor, produselor chimice și celor ale industriei lemnului, precum și mărfurilor furnizate de industria ușoară și alimentară. In importul

Darea de seamă asupra înlăptuirii planului de stat pe anul 1965 și eu privire la planul de stat pe anul 1966, prezentată de tovarășul Ion Gheorghe Maurer

(Urmasre din pag. 1-a)

stabilite în așa fel încât să poată fi satisfăcute în primul rând și în cea mai mare măsură — pe o perioadă îndelungată — nevoile industriei petrochimice, unde aceste materii prime capătă o valorificare superioară. Dezvoltăm în schimb foarte puternic — pentru nevoile energetice — extracția de lignit care, după cum se știe, cere un mare efort de investiții și cheltuieli de producție ridicate. Facem în mod conștient acest efort pentru a folosi mai puțin gaz metan și tije drept combustibil.

Potrivit orientării date de Congres cu privire la dezvoltarea bazei de metal a economiei naționale, proiectul de plan prevede o sporire importantă a producției metalurgice, concomitent cu lărgirea sortimentelor și îmbunătățirea calității. Eforturile principale sînt îndreptate spre producția de oțeluri speciale și laminate și spre metalurgia neferoasă. Producția de oțel urmează să crească față de 1965 cu 240 000 de tone, iar cea de laminate cu aproape 300 000 de tone. Anul 1966 va marca intrarea în producție a primei instalații din cadrul marelui combinat siderurgic de la Galați — laminorul de tablă grosă. În ce privește metalurgia neferoasă, producția acesteia va spori cu 18 la sută; acest ritm înalt este determinat în principal de creșterea producției de aluminiu și zinc pe seama capacităților noilor uzine de la Oradea, Slatina și Copșa Mică. Prin înlăptuirea sarcinilor stabilite în plan, anul viitor vor putea fi acoperite din resursele interne aproape 80 la sută din consumul sporit de laminate de oțel și de cupru, precum și întregul necesar de aluminiu, plumb și zinc.

Putem aprecia că lărgirea bazei energetice și de metal în proporțiile prevăzute pentru anul 1966 sustine într-o măsură sporită dezvoltarea industriei, creșterea și consolidarea potențialului economic al țării.

Planul pe anul viitor reflectă atenția pe care partidul și statul nostru o acordă industriei construcțiilor de mașini, chemată să asigure în continuare înzestrarea tehnică a economiei, să dețină o pondere însemnată în exportul de produse industriale și, implicit, în crearea resurselor de plată pentru importul țării, în cadrul cărui un loc important îl ocupă mașinile, utilajele și instalațiile. Producția acestei ramuri va crește cu 11,5 la sută — ritm superior celui pe ansamblul industriei. Se va lărgi nomenclatorul de produse, prin introducerea în fabricație a peste 50 de mașini și utilaje noi cu caracteristici și performanțe tehnice superioare.

Necesitatea tot mai mare de mașini și aparate electrotehnice, de aparate de măsură și control, determinată de automatizarea crescîndă a proceselor de producție, de cerințele multiple ale procesului tehnic, impune o sporire ridicată a producției industriei electrotehnice. Sarcina este cu atât mai importantă, cu cît — așa cum s-a apreciat la Congresul partidului nostru — în acest domeniu există o rămînere în urmă. Iată de ce pentru 1966 se prevede intrarea în funcțiune a unor capacități noi, cum sînt secția de aparate de înaltă tensiune la uzina „Electroputerea” — Craiova și secția de cabluri telefonice de la București. De asemenea se va termina proiectarea și va începe construirea unor importante unități electrotehnice: fabrica de elemente de automatizare din București, fabrica de motoare

lectrice — Pitești, secțiile noi de la fabricile „Acumulatorul” din București și „Electrocaramida” Turda.

Ținînd seama de resursele naturale de care dispunem și de rolul deosebit de însemnat pe care îl are în dezvoltarea economiei moderne, industria chimică se va dezvolta și în anul 1966 într-un ritm înalt, creșterea prevăzută fiind de aproape 22 la sută. În conformitate cu orientarea stabilită de Congres, proiectul de plan stabilește cele mai mari sporuri de producție în sectoarele care contribuie la chimizarea agriculturii și la lărgirea resurselor de materii prime pentru industria textilă. Producția de îngrășăminte chimice, exprimată în substanță activă, va fi cu aproape 200 000 de tone mai mare decît în 1965, din care peste trei sferturi îngrășăminte cu azot, iar producția de fibre celulozice va crește cu 74 la sută. Petrochimia ocupă în continuare locul determinant în dinamismul și structura producției chimice; aceasta se reflectă în sporurile mari prevăzute pentru producția de cauciuc sintetic, mase plastice, plastifianți și detergenți sintetici.

În industria lemnului continuăm procesul de valorificare superioară a resurselor; în mod deosebit crește în anul viitor producția de mobilă.

Pentru a realiza volumul sporit de construcții prevăzut în plan, producția industriei materialelor de construcții va crește față de 1965 cu 8,7 la sută prin folosirea mai bună a capacităților existente și îndeosebi a celor intrate recent în funcțiune.

Ținînd seama de importanța industriei bunurilor de consum pentru satisfacerea cerințelor populației, asigurarea unor resurse de export și sporirea acumulărilor, planul orientează această ramură pe linia lărgirii producției și a sortimentelor, a îmbunătățirii calității. Creșterea de 7 la sută a producției industriei ușoare, corespunzătoare situației actuale a capacităților trebuie considerată ca o sarcină minimală, datorită tuturor lucrătorilor din această ramură fiind să identifice noi rezerve în vederea sporirii producției. Pentru industria alimentară se prevede o creștere de peste 10 la sută față de anul 1965. Pentru ca întreaga rețea comercială să fie continuu aprovizionată cu o serie de sortimente de mare consum, planul de stat pe 1966 prevede sarcini de livrare ale industriei la o serie din aceste mărfuri. Este necesar ca în cadrul volumului total al mărfurilor, contractarea acestor categorii de produse să fie o preocupare principală atât pentru unitățile producătoare cît și pentru organele comerțului.

Tovarăși,

Prin înlăptuirea prevederilor din proiectul de plan cu privire la agricultură — întemeiate pe Directivele Congresului al IX-lea al partidului și sarcinile trasate de plenara din noiembrie a C.C. al P.C.R. — se vor înregistra în anul 1966 noi realizări în această ramură deosebit de importantă a economiei noastre naționale.

Eforturile principale sînt îndreptate spre lărgirea bazei tehnico-materiale, factor hotărîtor al dezvoltării multilaterale a producției agricole. Înzestrarea agriculturii cu noi tractoare, semănători, combine și alte mașini agricole va asigura mecanizarea aproape integrală a tuturor lucrărilor de bază în gospodăriile de stat, iar în cooperativele agricole de producție mecanizarea totală a aratului și semănatului cerealelor și în proporție de circa 80 la sută a recoltatului pă-

loaselor. Acesta este un pas însemnat în direcția realizării obiectivului stabilit de Congresul partidului de a se rezolva în linii generale pînă în 1970 problemele mecanizării complexe a agriculturii. Pe baza programului de asimilare întocmit pentru perioada noului cincinal, va trebui urgentată pregătirea fabricației unei game variate de tractoare și mașini agricole care să asigure în anii următori mecanizarea lucrărilor la cultura legumelor, a plantelor tehnice, în viticultură și pomicultură, fabricația tractoarelor pentru terenurile în pantă și a utilajelor pentru pregătirea furajelor.

Livrarea unor cantități sporite de îngrășăminte chimice — cu peste 50 la sută mai mari decît în anul 1965 — duce la noi înlăptuiri pe calea chimizării agriculturii.

Alături de mecanizare și chimizare, unul din factorii principali ai sporirii producției agricole îl constituie extinderea lucrărilor de hidroameliorații. Fondurile cu 74 la sută mai mari decît în 1965 alocate acestei acțiuni, vor permite să se termine în mare parte lucrările de îndiguiri și desecări începute în anii anteriori în lunca inundabilă a Dunării.

Valorificarea mai deplină a potențialului de producție agricolă din zonele cu precipitații reduse, depinde de sporirea suprafeței irigate. Prevederile planului pe anul viitor în acest domeniu reprezintă numai un început în realizarea obiectivului de perspectivă înscris în Directivele Congresului — irigarea a circa 400 000 ha. La stabilirea sarcinilor pe 1966 s-a ținut seama de faptul că nu sînt pregătite încă condițiile necesare desfășurării pe un front larg a lucrărilor. Comitetul de Stat al Apelor și Consiliul Superior al Agriculturii au datoriat ca, paralel cu preocupările pentru îndeplinirea sarcinilor de plan, să-și concentreze eforturile spre elaborarea documentațiilor și organizarea executării lucrărilor în anii care vin, cînd sarcinile vor trebui simțitor sporite.

În afara amenajărilor pentru irigații ce se vor executa din fondurile statului, cooperativele agricole de producție sînt interesate să-și mărească suprafața irigată prin mijloace proprii, folosind resursele locale de apă. Reușita acestei acțiuni implică sprijinul susținut al organelor de stat centrale și locale în elaborarea proiectelor producerea și livrarea materialelor și utilajelor necesare, asistența tehnică la executarea lucrărilor.

În producția vegetală, atenția principală se îndreaptă în continuare spre sporirea recoltelor de cereale, și în special de grâu și porumb. În această toamnă s-au însemnat peste 3,1 milioane de hectare cu grâu și s-au pregătit pentru culturile de primăvară peste 3,4 milioane de hectare. Este cazul să relevăm meritul tuturor celor ce lucrează în agricultură de a fi excuțat cu succes aceste lucrări, în pofida condițiilor grele create de secetă. Sarcina organelor agricole este de a lua în continuare măsurile necesare pentru obținerea în 1966 a unei producții cît mai mari de grâu, porumb, precum și la celelalte culturi.

Dezvoltarea culturii de legume pe anul 1966 a făcut obiectul unui studiu special, prevăzîndu-se măsuri care să ducă la creșterea producției. Planul prevede darea în funcțiune a unei suprafețe de 27 de hectare de sere în gospodăriile agricole de stat și de 100 de hectare de răsadnițe în cooperativele de producție, ceea ce va permite să se obțină cantități sporite de legume timpurii. Se impune efectuarea unor studii mai ample privind extinderea în perspectivă a legumiculturii.

Din analiza posibilităților rezultă că la finele anului viitor efectivele de animale vor ajunge la 4,8 milioane de bovine, 5,5 milioane de porcine și 12,8 milioane de oi, obținîndu-se o creștere a producției de carne, lapte, lînă. Partidul și guvernul au subliniat adeseori că sporirea efectivelor și a producției animale este condiționată în primul rînd de asigurarea unei baze furajere corespunzătoare. În lumina acestei orientări, proiectul de plan prevede extinderea unor culturi furajere valoroase, cum sînt lucerna, trifoiul și sparceta, folosirea unor cantități sporite de îngrășăminte chimice pe terenurile destinate acestor culturi. Fonduri de peste 100 milioane de lei — mult mai mari față de anii anteriori — sînt afectate acțiunii de îmbunătățire a pășunilor naturale. Se vor construi noi fabrici de furaje combinate. Înlăptuirea acestor sarcini va contribui, fără îndoială, la o dezvoltare a bazei furajere, dar problema rămîne deschisă, soluționarea ei impune, în anii care vin, noi și serioase eforturi din partea organelor agricole, sfaturilor populare, unităților agricole socialiste.

Gospodăriile agricole de stat, al căror rol hotărîtor în dezvoltarea producției agricole ne este tuturor binecunoscut, vor primi în anul viitor peste 54 la sută din investițiile alocate agriculturii. În cadrul lor va continua acțiunea de concentrare și specializare a producției, creîndu-se astfel posibilități mai mari pentru creșterea producției și reducerea prețului de cost, sporirea cantităților de produse vegetale și animale livrate fondului central.

Aplicarea prevederilor din proiectul de plan — în general și a celor referitoare la agricultură în special — vor influența pozitiv condițiile în care se dezvoltă cooperativele agricole de producție, favorizînd întărirea lor economico-organizatorică. Este în interesul fiecărei cooperative agricole și al tuturor membrilor ei să se îngrijească de folosirea cît mai judicioasă a pămîntului și a celorlalte mijloace de producție, de mai buna organizare a muncii, sporirea averii obștești.

Măsurile luate de plenara din noiembrie a C.C. al P.C.R. cu privire la îmbunătățirea conducerii și planificării agriculturii vor stimula într-o măsură și mai mare harnică noastră țărînice cooperatistă, lucrătorii din stațiuni de mașini și tractoare și gospodării agricole de stat, specialiștii și cadrele de conducere din agricultură în creșterea producției vegetale și animale, astfel încît agricultura noastră socialistă să-și aducă întreaga ei contribuție la mărirea venitului național, la aprovizionarea industriei și populației cu produse agricole la ridicarea nivelului de trai.

Tovarăși,

Stadiul la care a ajuns economia noastră națională, ritmul și proporțiile dezvoltării ei situează tot mai accentuat pe primul plan al preocupărilor noastre problema eficienței economice în toate domeniile de activitate. Este știut că drept urmare a investițiilor masive făcute de stat, în țara noastră s-au construit și se construiesc importante capacități de producție dotate cu o tehnică modernă, s-au asimilat și se asimilează în toate ramurile noi și noi produse care valorifică superior resursele naturale; sporesc sistematic calificarea cadrelor de muncitori, tehnicieni și ingineri, experiența lor de producție. Societății noastre în ansamblu și fiecărui om al muncii în parte nu le poate fi indiferent cum este folosit potențialul tehnic existent,

cît se produce și cu ce cheltuieli de muncă și de materiale. Interesul major al economiei naționale și al întregii populații este de a obține maximum de avantaje de pe urma eforturilor făcute, o înaltă eficiență economică a producției.

Dați-mi voie să mă opresc, în continuare, asupra citorva probleme care privesc creșterea eficienței în activitatea productivă, probleme relevante de recenta plenară a C.C. al P.C.R. ca obiective de prim ordin ale planului pe 1966.

Ținînd seama de faptul că industrializarea țării se desfășoară în condițiile puternicei revoluții tehnico-științifice mondiale, partidul nostru orientează cu fermitate dezvoltarea economiei naționale pe calea progresului tehnic continuu, rapid și multilateral. Practica dovedește că aceasta este calea cea mai sigură pentru a obține o eficiență ridicată a producției.

Intr-adevăr, extinderea mecanizării și automatizării, a electrificării și chimizării, adîncirea specializării și lărgirea cooperării între întreprinderi determină creșterea productivității muncii, reducerea prețului de cost și îmbunătățirea calității produselor. Și în anul viitor eforturi însemnate sînt îndreptate spre promovarea în producție a celor mai noi cuceriri din știință și tehnică.

Ar fi însă greșit să limităm problema dezvoltării actuale a tehnicii numai la cele arătate mai înainte, acestea constituînd numai o latură — desigur foarte importantă — a promovării tehnicii noi în economia națională. Trebuie să constatăm că tehnica modernă impune și o organizare superioară a producției cu tot ceea ce include aceasta: pregătirea judicioasă și desfășurarea normală a proceselor tehnologice, ritmicitatea producției, folosirea deplină și eficientă a timpului de lucru, întărirea disciplinei în muncă, stabilitatea cadrelor și repartizarea lor rațională în diferitele sectoare de muncă.

O concepție modernă, înaintată, asupra organizării producției este de natură să asigure punerea în valoare a unor importante rezerve din întreprinderi, folosirea integrală a capacităților de producție, realizarea unor indici superiori în activitatea economică. Se pot aduce exemple numeroase din practica industriei noastre. Sînt ilustrative în acest sens rezultatele obținute, de pildă, la Uzinele de sodă Ocna Mureșului și Govora, unde perfecționarea organizării producției s-a dovedit un factor principal pentru depășirea în 1965 a capacităților proiectate cu 16 la sută și respectiv cu 30 la sută.

Îmbunătățirea organizării producției, așezarea ei pe baze științifice solicită din partea ministerelor și întreprinderilor studii temeinice pentru a găsi, în fiecare caz în parte, soluțiile cele mai potrivite, a căror aplicare poate duce la ridicarea eficienței producției. Folositoare în acest scop sînt analiza și generalizarea experienței înaintate a întreprinderilor fruntașe, considerarea a tot ce e nou și valoros în practica mondială.

Este imperios necesar ca preocuparea pentru perfecționarea organizării proceselor de producție să fie îndreptată cu prioritate spre noile unități industriale care au intrat în funcțiune în acest an, și spre cele care vor intra în anul viitor. Acestea deoarece, așa cum arată practica, în noile unități apar, îndeosebi la început variate și nu rareori complexe probleme organizatorice.

(Continuare în pag. 3-a)

Darea de seamă asupra înlăptuirii planului de stat pe anul 1965 și cu privire la planul de stat pe anul 1966, prezentată de tovarășul Ion Gheorghe Maurer

(Urmare din pag. 2-a)

Perfecționarea producției și desfășurarea ei ritmică în toate întreprinderile și ramurile economiei sînt legate în mare măsură de îmbunătățirea sistemului de aprovizionare tehnico-materială. În această privință va trebui să ne preocupăm de încheierea din timp și respectarea riguroasă a contractelor economice, gospodărirea cu grijă a stocurilor de materii prime și materiale, lichidarea stocurilor supranormative și prevenirea formării lor, găsirea de noi căi pentru micșorarea consumurilor specifice în condițiile creșterii calității produselor. Sarcina aceasta este deosebit de actuală dacă ținem seama că anul viitor stocurile la producători și consumatori vor fi dimensionate în funcție de nevoile producției și de îmbunătățirea folosirii lor.

Nivelul tehnic tot mai ridicat al întreprinderilor noastre, gradul mai înalt de calificare a muncitorilor, tehnicienilor și inginerilor fac posibile și totodată impun sporirea în ritm superior a productivității muncii. Importanța deosebită a creșterii neconținute a productivității muncii decurge din faptul că pe această cale se obține în modul cel mai eficient o producție mai mare, se economisește muncă socială și se reduc cheltuielile de producție. În activitatea noastră nu trebuie să uităm nici un moment adevărul că productivitatea muncii reprezintă, în cele din urmă, indicatorul care exprimă rodnicia muncii societății și condiționează dinamismul vieții economice.

În anul 1965, productivitatea muncii în industrie a crescut cu 7,4 la sută față de 7,5 la sută cât a fost planificat, ceea ce în mod firesc a influențat corespunzător și îndeplinirea sarcinii de sporire a producției pe seama productivității muncii. Este necesar ca ministerele și întreprinderile în cauză să examineze cu seriozitate împrejurările care au determinat această situație, cu atât mai mult cu cât și pentru anul viitor se prevede o nouă creștere a productivității muncii — de 7,4 la sută față de 1965 — pe această cale urmînd să se obțină 72 la sută din sporul producției industriale. Prevederile planului în acest domeniu sînt fundamentate ținînd seama de dotarea cu tehnică nouă a unităților industriale, de creșterea gradului de mecanizare a lucrărilor grele și cu volum mare de muncă și, bineînțeles, de posibilitatea îmbunătățirii organizării producției. Pentru a le realiza este necesar ca în fiecare întreprindere să se ia măsuri care să asigure folosirea cu maximum de eficiență a mașinilor și utilajelor, îmbunătățirea tehnologiilor, aprovizionarea la timp cu materii prime și materiale, ridicarea nivelului de calificare a cadrelor, utilizarea mai eficientă la locul de producție a mijloacelor de cointeresare materială.

Înlăptuirea sarcinilor de creștere a productivității muncii va contribui, nemijlocit, la reducerea prețului de cost și a cheltuielilor de circulație. Planul de stat pe anul 1966 prevede realizarea pe această cale a unui volum de economii cu peste un miliard de lei mai mare decît în 1965. În industria republicană, prețul de cost al produselor urmează să scadă, în medie, cu 1,5 la sută față de realizările din acest an, iar cheltuielile de circulație în comerțul socialist cu 1,6 la sută. În felul cum se înlăptuiesc aceste obiective se reflectă, direct sau indirect, toate laturile activității economice a întreprinderilor, modul cum sînt gospodărite fondurile și mijloacele existente. Este bine să ne amintim din activitatea noastră că economisirea resurselor materiale duce, concomitent cu reducerea prețului de cost, la lărgirea bazei de materii prime a țării fără investiții suplimentare, oferă posibilitatea obținerii unor cantități sporite de produse din aceleași resurse. În toate

întreprinderile și ramurile se cer măsuri hotărîte pentru micșorarea cheltuielilor neproductive, care anihilează adesea eforturile depuse pentru reducerea altor elemente ale prețului de cost. Subliniem din nou că reducerea prețului de cost trebuie realizată nu în dauna calității produselor ci, dimpotrivă, în condițiile îmbunătățirii ei.

Este cunoscută de mulți ani orientarea statornică a partidului spre mobilizarea tuturor posibilităților de care dispunem — și aceste posibilități sînt din ce în ce mai favorabile — pentru realizarea produselor în toate ramurile economiei la un nivel calitativ superior, ținînd seama de cele mai bune realizări pe plan mondial. Această sarcină ocupă un loc de frunte în complexul problemelor care privesc ridicarea eficienței economice a producției. Importanța hotărîtoare a acestei probleme este determinată atât de nevoile și exigențele sporite ale consumului intern, cît și de creșterea continuă a exportului. Proiectul de plan pe 1966 a fost astfel conceput încît sarcinile și mijloacele pentru îndeplinirea lor să faciliteze îmbunătățirea calității produselor. Pentru a avea o imagine a eforturilor și măsurilor ce urmează a fi luate în vederea ridicării calității, permiteți-mi să dau cîteva exemple din principalele ramuri industriale.

În propunerile de plan pentru industria construcțiilor de mașini, bunăoară, au fost prevăzute numai acele utilaje a căror asimilare este terminată și care au fost temeinic experimentate. La unele produse, la care s-au constatat deficiențe de calitate, creșterile de producție pentru anul viitor sînt relativ mai reduse, creîndu-se astfel posibilitatea concentrării tuturor forțelor spre înlăturarea rapidă a deficiențelor. În cadrul măsurilor de îmbunătățire a condițiilor de asimilare a noilor utilaje se prevăd, printre altele, sporirea numărului de ingineri și tehnicieni din serviciile tehnice ale uzinelor, precum și fonduri de investiții pentru mai buna dotare a laboratoarelor uzinale. În siderurgie, perseverîndu-se pe linia valorificării mai eficiente a otelului, sarcinile au fost astfel dimensionate, încît creșterile cele mai mari — de la 21 la sută pînă la 35 la sută — s-au prevăzut la producția unor sortimente superioare, cum sînt: laminate aliate, țevi zincate și sîrmă trasă din otel tare. În anul viitor, se creează posibilități sporite și pentru îmbunătățirea calității minereului de fier, prin dublarea capacității instalației de preparare de la Teiuș. Aceeași orientare este urmată și în industria chimică. Aici sînt prevăzute fonduri de investiții și de import pentru modernizarea și completarea instalațiilor existente cu utilaje și aparatură, care să mențină calitatea producției la nivelul cerințelor de pe piața mondială.

Ansamblul de măsuri cuprinse în plan pentru îmbunătățirea calității produselor nu epuizează și nu rezolvă, firește, toate problemele, variate de la o întreprindere la alta. Perfecționarea calității a fost și rămîne o sarcină permanentă a tuturor colectivelor din întreprinderi, a fiecărui muncitor, tehnician și inginer în parte. Îndeplinirea acestei sarcini reclamă o preocupare continuă și intensă pentru cunoașterea „la zi” a principalelor realizări din știință și tehnică, elaborarea și înlăptuirea de măsuri eficiente în toate fazele procesului de concepție, proiectare și producție, întărirea controlului asupra calității, un sprijin substanțial din partea ministerelor și organelor centrale în soluționarea diferitelor probleme ale calității.

Amploua industrializării socialiste, diversificarea continuă a economiei, exigențele tot mai mari față de aspectele calitative ale producției cer un înalt grad de calificare a muncitorilor, tehnicienilor

și inginerilor. Nu putem concepe o eficiență superioară a producției, în înțelesul complex al acestei noțiuni, fără a acorda cea mai mare atenție instruirii noilor cadre și îmbogățirii permanente a cunoștințelor tehnico-profesionale ale cadrelor de toate gradele aflate în producție.

Tehnică nouă schimbă conținutul meseriilor, duce la apariția de noi profesii și la dispariția altora, modifică raportul dintre munca fizică și cea intelectuală în favoarea acesteia din urmă. Într-o asemenea viziune se cer a fi abordate astăzi problemele calificării profesionale, cu tot ceea ce presupun ele: organizarea învățămîntului profesional și tehnic, întocmirea programelor și a manualelor, îmbinarea studiului teoretic cu instruirea practică și altele. Pregătirea muncitorilor, tehnicienilor și inginerilor în numărul, calificarea și în specialitățile necesare fiecărei întreprinderi și ramuri de producție și cu deosebire formarea cadrelor care vor alcătui colectivele de muncă ale întreprinderilor ce se construiesc, trebuie să fie în preocuparea ministerelor și unităților economice.

Tovarăși,

Am ascultat, ca și Domniile voastre, cu un interes deosebit, expunerea tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretarul general al Comitetului Central al partidului nostru, cu privire la îmbunătățirea organizării și îndrumării activității de cercetare științifică. În acest Raport se face o analiză amplă, aprofundată, a activității de cercetare, sub toate aspectele ei esențiale, sînt abordate principalele probleme de care depinde dezvoltarea științei și tehnicii, creșterea rolului științei în viața societății noastre, în înflorirea patriei, dîndu-li-se o rezolvare potrivit cu posibilitățile și necesitățile noastre. Fără îndoială că aplicarea măsurilor preconizate va da un nou și puternic avînt cercetării științifice va spori aportul științei și tehnicii la progresul multilateral al României socialiste.

Îmbinînd armonios cercetarea fundamentală cu cea aplicativă, știința din țara noastră este chemată să aducă o contribuție sporită la rezolvarea practică a unor probleme esențiale pentru desfășurarea activității economice, pentru realizarea obiectivelor înscrise în planurile noastre, atât în cele de perspectivă cît și în cele curente, anuale. În conținutul său actual, proiectul de plan pe 1966 include un număr de teme de cercetare științifică privind fabricarea de noi produse și materiale, elaborarea de noi tehnologii, corespunzătoare realizărilor moderne pe plan mondial, așa cum este cazul în industria otelului, extracția titelului prin foraje de mare adîncime, extracția minereurilor, în industria construcțiilor de mașini și electrotehnică și în alte ramuri. În ce privește asimilarea de produse noi, începînd din 1966 — planificarea este însoțită de realizarea cantităților care trebuie realizate la fiecare sortiment, ceea ce va contribui la creșterea interesului și răspunderii ministerelor și întreprinderilor pentru fabricarea lor. Prin planul de stat se concentrează atenția asupra obiectivului final al acțiunii de asimilare și anume punerea în fabricație a produselor respective, lăsînd în competența ministerelor planificarea fazelor premergătoare.

Pentru aplicarea sarcinilor cuprinse în expunerea prezentată ieri în fața Martii Adunări Naționale de tovarășul Nicolae Ceaușescu, urmează să fie luate o serie de măsuri la nivel central și local. Pe linia planificării vom lărgi și preciza, în-

cepînd chiar cu anul 1966, conținutul planului de stat, departamental și la întreprinderi în domeniul cercetării științifice.

Tovarăși,

În anul 1966 se va înlăptui un bogat program de investiții care va crea, încă de la începutul perioadei noului cincinal, condițiile în vederea lărgirii continue a capacităților de producție, premisă principală în realizarea unor ritmuri susținute de dezvoltare a economiei naționale. Investițiile centralizate din fondurile statului însumează 46,4 miliarde lei și sînt cu circa 14 la sută mai mari decît realizările preliminate pe anul 1965. În conformitate cu orientările stabilite de Congresul al IX-lea al partidului, partea covârșitoare a investițiilor, 80 la sută din total, este destinată dezvoltării și modernizării bazei tehnico-materială a industriei, agriculturii și transporturilor.

Planul de investiții pe anul viitor reflectă și el continuarea în ritm extins a industrializării țării. Pentru extinderea capacităților de producție și ridicarea gradului de înzestrare tehnică a întreprinderilor existente, precum și pentru începerea construirii de noi unități industriale se alocă fonduri de circa 25,5 miliarde de lei. Din această sumă, aproximativ trei sferturi sînt destinate energiei, industriei siderurgice, construcțiilor de mașini și chimiei. O asemenea repartizare a investițiilor asigură promovarea rolului industriei ca ramură conducătoare în economie, dezvoltarea în continuare în ritm mai înalt a ramurilor ei de bază. Investiții de două ori mai mari decît în 1965 va primi industria ușoară, în scopul lichidării treptate a rămînelor în urmă în dezvoltarea capacităților de producție și în dotarea tehnică a acestei ramuri.

Vă este cunoscut, tovarăși, efortul mare pe care ne propunem să-l facem în anul noului cincinal pentru dezvoltarea și modernizarea agriculturii. Prin planul de stat pe anul viitor se asigură agriculturii investiții din fondurile statului de aproximativ 5,7 miliarde lei, cu aproape 21 la sută mai mult decît în 1965, ceea ce reprezintă o creștere însemnată, dacă avem în vedere că investițiile pentru întreaga economie națională sporesc cu 14 la sută. La aceste fonduri se adaugă sumele alocate pentru construcția fabricilor de îngrășăminte, de biostimulatori și alte substanțe chimice necesare agriculturii, pentru dezvoltarea producției de mașini agricole, precum și de materiale de construcții necesare lucrărilor de irigații. Se creează astfel noi posibilități pentru punerea în valoare a rezervelor de care dispune agricultura.

În transporturi și telecomunicații investițiile reprezintă aproape 5,5 miliarde de lei și sînt destinate în principal sporirii și reînnoirii parcului de mijloace de transport, me canizării și automatizării proceselor de exploatare, dotării cu noi vagoane și locomotive Diesel, autovehicule, nave și altor actiuni.

Pentru economia națională prezintă o importanță hotărîtoare folosirea cît mai eficientă a mijloacelor și fondurilor de investiții, obținerea de ne urma fiecărui leu investit a unor avantaje maxime. În acest scop, eforturile sînt concentrate prin plan spre realizarea în termen scurt a acelor investiții care contribuie în cea mai mare măsură la dezvoltarea economiei naționale. Planul pe anul viitor prevede, pentru principalele șantiere, fonduri la nivelul considerat ca maxim posibil de realizat. Pe un număr de 33 șantiere se va executa în anul 1966 un volum de investiții de peste 8 miliarde de lei, ceea ce înseamnă, în medie,

circa 250 milioane de lei pe fiecare șantier.

Respectarea termenelor planificate de intrare în funcțiune a noilor obiective, organizarea temeinică a probelor tehnologice, pregătirea cadrelor și realizarea la timp prevăzută a parametrilor din documentațiile tehnice constituie sarcini esențiale pentru toate ministerele și colectivele de conducere ale întreprinderilor. Întreaga lor însemnată ne apare și mai clar, dacă reținem că sporirea producției industriale, în ritmul prevăzut, se bazează într-o măsură însemnată pe capacitățile care vor intra în funcțiune în cursul anului 1966. De la noile instalații urmează a se realiza aproape jumătate din sporul de producție față de 1965.

Concomitent cu punerea în funcțiune la termen a capacităților prevăzute în plan, prezintă un deosebit interes deschiderea șantierei noi și realizarea volumului de investiții repartizat pentru aceste șantiere. În scopul creării unui front normal de lucru pe 1967 — condiție de bază pentru construirea capacităților și obținerea nivelelor de producție înscrise în Directivele Congresului al IX-lea al Partii Comuniste Române pentru anul cincinal — s-a stabilit ca în anul viitor să înceapă lucrările la un număr însemnat de obiective noi, printre care: centrala termoelectrică pe bază de ulei din Valea Jiului, hidrocentrala Lotru, două unități pentru producția de îngrășăminte cu azot, fabrica de polietilenă, uzina de sodă caustică electrolică și policlorură de vinil, instalația de fenol și acetona, fabrica de geamuri trase și speciale, fabrica de tuburi din gresie ceramică, unități noi în industria lemnului, în industria bucurilor de consum și altele.

O premisă de cea mai mare importanță pentru începerea lucrărilor de investiții și desfășurarea unei activități ritmice în execuție este elaborarea din timp și la un nivel calitativ superior a documentațiilor tehnice. În acest domeniu vor trebui să fie grabnic înlăturate întîzierile existente mai ales pentru lucrările noi, care urmează să înceapă în anul 1966. Este de datorita tuturor ministerelor să folosească mai bine capacitatea organizațiilor de proiectare, să asigure sporirea productivității muncii în acest sector și să mărească capacitatea de proiectare în sectoarele unde acest lucru se impune.

Respectarea termenelor de intrare în producție a noilor obiective depinde în mare măsură de asigurarea la timp și la un înalt nivel calitativ al mașinilor, utilajelor și instalațiilor necesare. Pentru a spori participarea industriei noastre constructoare de mașini la realizarea noilor capacități ce se vor pune în funcțiune în cincinalul următor, este necesar să concentrăm — începînd din 1966 — forțele de cercetare, proiectare și execuție în direcția fabricării de noi mașini și utilaje de nivel tehnic ridicat, precum și de instalații pentru ramuri cu profil tehnologic mai complex. O contribuție deosebită la rezolvarea acestor probleme pot aduce institutele de cercetări și proiectări care trebuie să cunoască bine, să examineze atent și realist posibilitățile de participare în cît mai mare măsură a industriei noastre constructoare de mașini la realizarea noilor obiective industriale. Este de asemenea important ca în cel mai scurt timp să se perfecteze contractele cu furnizorii din țară și din străinătate în primul rînd pentru noile întreprinderi și unități din industria chimică, industria construcțiilor de mașini, industria materialelor de construcții, industria ușoară și alimentară, unde volumul utilajelor și

(Continuare în pag. 4-a)

Darea de seamă asupra îndeplinirii planului de stat pe anul 1965 și cu privire la planul de stat pe anul 1966, prezentată de tovarășul Ion Gheorghe Maurer

(Urmare din pag. 3-a)

instalațiilor are o pondere însemnată.

Măsura luată pentru anul 1966 de a se include de la început în plan întregul volum de investiții și construcții, atât pentru lucrările în continuare, cât și pentru cele noi, permite beneficiarilor de investiții și constructorilor să cunoască din timp sarcinile, creează premise ca planul să poată fi îndeplinit ritmic, în tot cursul anului și la toți indicatorii. Practica arată că pentru a pune în funcțiune la termen noile obiective, lucrările pe șantier trebuie să se desfășoare din plin încă din primul trimestru al anului. În această privință se impune concentrarea atenției spre organizarea judicioasă a lucrărilor, aprovizionarea cu materiale de construcții, asigurarea cadrelor și a condițiilor corespunzătoare pentru stabilitatea lor.

Ampla activitate de investiții desfășurată de-a lungul anilor construcției socialiste în întreaga țară de mii și zeci de mii de oameni a dus la acumularea unei valoroase și bogate experiențe în acest domeniu. Sintem, deci, pe deplin îndreptățiți să ne propunem sarcini sporite. Nu încapem însă în așteptarea colaborării între toți cei ce au obligații decurgând din planul de investiții, printr-o organizare temeinică și o desfășurare susținută a muncii în institutele de proiectare și pe șantier, noile capacități de producție vor fi date în funcțiune la termen și de bună calitate.

Tovarăși,

Progresele economice pe care le vom înregistra anul viitor — potrivit prevederilor înscrise în plan — creează condițiile extinderii în continuare a colaborării economice cu străinătatea. Promovarea unor relații economice reciproc avantajoase cu toate statele, indiferent de orînduirea lor socială, fără restricții și discriminări, constituie un principiu de seamă al politicii externe a partidului și statului nostru.

Proiectul de plan pe anul 1966 prevede creșterea cu aproape 12 la sută a volumului comerțului exterior. Vom dezvolta în continuare colaborarea cu toate țările socialiste, schimburile comerciale cu aceste țări urmînd să ocupe, ca și în anii anteriori, locul principal în importul și exportul nostru. Totodată, vom extinde legăturile economice și cu celelalte state.

În condițiile intensificării schimburilor comerciale cu alte țări, se accentuează importanța realizării exemplare a sarcinilor de livrare a mărfurilor pentru export. În acest sens trebuie îndeplinite în primul rînd măsuri pentru respectarea cu rigurozitate și înalt simț de răspundere a tuturor obligațiilor cuprinse în contractele externe. Ținînd seama de nevoile sporite de import, nevoi ce decurg din dezvoltarea diferitelor ramuri și dotarea lor cu tehnică înaintată, este indicat ca ministerele și întreprinderile să identifice, în cursul anului, resurse suplimentare pentru export, peste prevederile planului. Aceasta presupune o analiză amănunțită a posibilităților din fiecare întreprindere, stabilirea în comun, de către unitățile producătoare și cele de comerț exterior, a unor măsuri eficiente pentru sporirea producției acelor mărfuri care au perspective și plasament sigur pe piața externă.

Întărirea prestigiului țării noastre pe piețele externe și asigurarea caracterului competitiv al mărfurilor noastre pe aceste piețe ne obligă să fim mereu mai exigenți față de calitatea și nivelul tehnic al produselor livrate la export, să adaptăm cât mai operativ producția la cerințele partenerilor externi. Ministerele, conducerile întreprinderilor care produc pentru export, ca și organele Oficiului de control al mărfurilor

și întreprinderile de comerț exterior vor trebui să manifeste în acest sens maximum de atenție, să ia măsuri hotărîte de întărire a controlului tehnic-calitativ, atât în procesul de fabricare a mărfurilor, cât și la recepția lor.

În scopul stimulării mai active a acțiunilor îndreptate spre continuarea dezvoltare a exportului, este necesar să studiem posibilitățile folosirii mai din plin a pîrghiilor de cointeresare materială a lucrătorilor care contribuie efectiv la realizarea producției pentru export, precum și a acelor care asigură desfacerea produselor pe piața externă.

O preocupare sporită trebuie să existe în toate întreprinderile și ministerele pentru folosirea cu spirit de răspundere a fondurilor alocate pentru importuri. Este necesar să chibzuim bine și cu maximum de atenție ori de cîte ori se propun sau se aprobă importuri. Deosebit de important este să se studieze în continuare posibilitățile pentru realizarea în țară, în condiții de eficiență economică, a unor materiale, utilaje, subansamble și piese de schimb care în prezent se importă.

Tovarăși,

Dezvoltarea în ritm susținut a producției materiale și sporierea eficienței economice în toate sectoarele de activitate se oglindesc în mod sintetic în venitul național care, potrivit planului, va spori în anul viitor cu aproape 7 la sută. Pe această bază, se creează noi posibilități pentru ridicarea în continuare a nivelului de trai, în primul rînd prin creșterea veniturilor legate nemijlocit de cantitatea și calitatea muncii depuse.

Se prevede ca salariul real să crească în anul viitor cu peste 5 la sută comparativ cu realizările din 1965. Sporul absolut de venituri pe care îl va realiza populația din salarii în anul 1966, ca urmare în primul rînd a majorărilor din anii 1964—1965, va însuma peste 7 miliarde de lei. Veniturile reale ale țărănimii urmează să crească în special pe seama producției agricole marfă, valorificată către fondul de stat.

Corespunzător creșterii veniturilor populației, vînzările de mărfuri prin comerțul socialist vor însuma 74 miliarde de lei, cu 10 la sută mai mult decît în acest an. Acest volum de mărfuri asigură acoperirea puterii de cumpărare a populației și echilibrul între veniturile și cheltuielile bănești ale acesteia, fiind un factor determinant al stabilității noastre financiare și monetare. Organele comerciale, împreună cu ministerele și întreprinderile producătoare de bunuri de consum, trebuie să asigure îmbunătățirea structurii pe sortimente a mărfurilor și a calității lor, pentru a satisface cerințele mereu mai variate și exigentele sporite ale consumatorilor. Desfacerea în bune condiții a mărfurilor către populație constituie în continuare o sarcină de bază a organelor comerciale. Planul prevede dezvoltarea rețelei comerțului de stat și cooperatist prin mărirea suprafeței comerciale și a capacităților de depozitare.

Îmbunătățirea deservirii populației solicită preocupări mai intense pentru extinderea și diversificarea serviciilor pe care le prestează în principal unitățile din industria locală și cooperarea meșteșugărească. În anul viitor vor fi continuate lucrările pentru lărgirea bazei materiale a turismului, urmărindu-se o valorificare mai bună a multiplelor posibilități de care dispune țara noastră în acest domeniu.

După cum știți, o parte importantă a nevoilor de trai ale populației este satisfăcută în țara noastră pe seama cheltuielilor făcute de stat. Și în anul viitor, pentru acțiuni social-culturale se prevede

un volum de cheltuieli finanțate de la bugetul de stat însumînd 23,6 miliarde lei. Raportate la o familie, aceste cheltuieli vor reprezenta aproape 4000 lei.

Dezvoltarea învățămîntului va asigura în anul viitor intrarea în producție a circa 64000 de muncitori calificați prin școli, circa 19300 cadre medii de specialitate și 23400 cadre cu pregătire superioară. În noul an vor lua ființă liceele industriale, agricole, economice și pedagogice, așa cum s-a prevăzut în Directivele Congresului al IX-lea al partidului. Vor fi date în funcțiune 240 de săli de clasă și peste 6300 de locuri în internate pentru învățămîntul profesional și tehnic, peste 26000 m p spații de învățămînt și aproape 2000 de locuri în cămine pentru învățămîntul superior. În domeniul culturii, între acțiunile mai importante se înscriu: începerea construcției centrului de televiziune din București, lucrările pentru studioul regional de radio din Cluj, intrarea în funcțiune a unor noi cinematografe. Pentru ocrotirea sănătății populației vor fi date în funcțiune noi unități sanitare în orașele Suceava, Baia Mare, Cluj și va continua construcția spitalelor în Constanța, Craiova, Hunedoara, Slobozia, Oradea și Caransebeș. Tot în anul viitor va începe construcția spitalului de pediatrie din Iași.

În ansamblul investițiilor, destinate creșterii nivelului de trai, un loc de seamă îl ocupă construcția de locuințe. În anul viitor urmează să se realizeze din fondurile statului aproape 58000 de apartamente, cu peste 11 la sută mai mult decît în acest an. Locuințele se vor construi cu prioritate în localitățile în care se prevede darea în funcțiune a unor obiective industriale importante — Galați, noile zone industriale din regiunea București, Reșița, Hunedoara, Valea Jiului — sau în care se execută mari lucrări de construcție, cum este zona Porților de Fier. În proiectarea și execuția noilor locuințe va trebui avută în vedere ridicarea gradului de confort.

Tovarăși,

Îndeplinirea sarcinilor cuprinse în planul de stat pe 1966 este primul pas în efortul general în care ne-am angajat pentru îndeplinirea obiectivelor stabilite de Congresul al IX-lea al Partidului Comunist Român și creează premisele pentru dezvoltarea economiei în întreaga perioadă 1966—1970.

Realizarea integrală a prevederilor, în condiții superioare de eficiență și calitate, constituie o sarcină primordială în toate sectoarele de activitate. Factorii de răspundere din economie sînt dator să fie mereu prezenți în desfășurarea activității, să o îndrume efectiv, să propună și să îndeplinească măsuri care să favorizeze îndeplinirea prevederilor de plan la toți indicatorii. Analiza periodică a realizării planului, controlul sistematic trebuie să devină o metodă curentă de lucru în toate unitățile și organele economice și de stat, începînd cu conducerea întreprinderilor și pînă la Consiliul de Miniștri care răspunde în fața Marii Adunări Naționale de aplicarea în viață a legii ce va fi adoptată în legătură cu planul de stat pe anul 1966.

Sîntem încredințați că clasa muncitoare, țărănimea, intelectualitatea, întregul nostru popor vor primi cu însoțire planul de stat pe care îl dezbaterem astăzi și vor munci fără preget pentru îndeplinirea lui, în scopul propășirii continue a patriei, al ridicării nivelului de trai al celor ce muncesc în România socialistă. (Expunerea a fost subliniată cu puternice aplauze).

L E G E A

pentru adoptarea planului de stat al economiei naționale pe anul 1966

Marea Adunare Națională a Republicii Socialiste
România

H O T Ă R Ă Ș T E :

ART. 1. Se adoptă planul de stat al economiei naționale pe anul 1966, elaborat de Consiliul de Miniștri, avînd următorii indicatori de bază:

a) Producția globală industrială va fi de 184,5 miliarde lei, în prețuri comparabile 1963 și va crește cu circa 10,5 la sută față de realizările preliminate ale anului 1965. În cadrul acestei dezvoltări, producția globală a industriei republicane va crește cu 10,6 la sută, iar cea a industriei locale cu 9,4 la sută.

b) Producția globală agricolă — în condițiile unui an agricol normal — va crește, față de anul 1965, cu circa 5 la sută.

c) Producția marfă agricolă a gospodăriilor agricole de stat va fi de 9,1 miliarde lei, calculată în prețuri curente.

d) Numărul tractoarelor și al principalelor mașini agricole va fi la 31 decembrie 1966:

— tractoare 87000 bucăți
— semănători mecanice 65000 bucăți
— combine pentru recoltat păioase 35000 bucăți

e) Volumul total al mărfurilor transportate cu mijloace de transport de folosință generală va fi de 284,4 milioane tone.

f) Volumul total al investițiilor centralizate, din fondurile statului, va fi de 46,4 miliarde lei. Acest volum de investiții va fi repartizat precum urmează:

— în industrie peste 55 la sută
— în agricultură peste 12 la sută
— în transporturi și telecomunicații circa 11,5 la sută.
— în învățămînt, cultură, știință și ocrotirea sănătății circa 3 la sută

— în construcții de locuințe și gospodărie comunală circa 10,5 la sută

g) Productivitatea muncii pe salariat va crește față de anul 1965:

— în industria de stat cu 7,4 la sută
— în transporturi feroviare cu 3,2 la sută

h) Prețul de cost se va reduce față de anul 1965:

— în industria republicană cu 1,5 la sută
— în transporturi cu 0,7 la sută

i) Nivelul relativ al cheltuielilor de circulație în rețeaua Ministerului Comerțului Interior va scădea cu 1,7 la sută.

j) Volumul total al schimburilor de mărfuri cu străinătatea va fi de 14,8 miliarde lei valută.

k) Valoarea desfacerilor de mărfuri cu amănuntul va fi de 74 miliarde lei, în prețuri de desfacere cu amănuntul în vigoare la 1 noiembrie 1965.

l) Suprafața de locuit, care se va da în folosință în cursul anului 1966 va fi de 1730 mii mp.

m) Suprafața construită destinată învățămîntului de toate gradele, realizată prin investiții alocate din fondul central al statului, va crește cu 277 mii m p.

n) Numărul paturilor în spitale va crește cu 2665 paturi.

ART. 2. — Consiliul de Miniștri al Republicii Socialiste România:

— va desfășura și transmite titularilor din planul de stat sarcinile ce le revin din planul de stat al economiei naționale;

— va lua măsuri ca titularii din planul de stat să urmărească și să controleze îndeplinirea planului de stat al economiei naționale;

— va efectua adaptarea indicatorilor planului de stat — prevăzuți în prezenta lege — cînd aceasta apare necesar în cursul executării planului — în scopul asigurării dezvoltării echilibrate a economiei naționale.

CU PLANUL ANUAL ÎNDEPLINIT

De la gura de mină Jief a venit vestea că amîndouă sectoarele de aici și-au realizat înainte de termen sarcinile de plan anuale.

Sectorul V de la mina Lonea

a trimis la ziua, în noaptea de sîmbătă, ultimele tone de cărbune prevăzute pentru anul 1965. Prin hărnicia dovedită de brigăzile conduse de minerii Petric Petru, Petric Simion, Cosma Gheorghe și Banc Virgil, prin îndrumarea competentă a activității de către inginerul Brînduș Aurel și Nicolau Claudiu, maiștrii Popescu Ghiță, Șarpe Ioan și Borz Florian, colectivul de aici a extras peste sarcinile de plan 3370 tone de cărbune. Și în acest fel și-a întrecut cu aproape o zi pe vecinii lor de la...

Sectorul IV

Colectivul acestui sector a terminat planul anual cu 10 zile mai devreme. Brigăzile conduse de minerii Birluț Clement, Pop Ion și Pavel, Bălăuță Zaharia, Păcora Dionisie și Huică Victor, maiștrii Bratoveanu Gheorghe, Birnă Iosif și Gavrilescu Gheorghe, ingi-

nerii Grozavu Ioan și Ștefanovici Călin au muncit cu spor: sectorul a extras peste prevederile planului 6800 tone de cărbune energetic. În această privință i-au întrecut pe cei de la sectorul V.

Secția sulfură de carbon de la „Viscoza“

La începutul anului 1965, colectivul secției sulfură de carbon a Fabricii de fire artificiale „Viscoza“ Lupeni s-a angajat să îndeplinească planul anual în 11 luni și 15 zile. Respectîndu-și cuvîntul dat, harnicii operatori chimiști raportează cu mîndrie că și-au realizat și chiar depășit angajamentul asumat producînd peste planul anual la zi peste 56000 kg. sulfură de carbon.

La obținerea acestui succes deosebit de către secția sulfură de carbon au condus folosirea din plin a utilajelor din dotare, creșterea continuă a productivității muncii și desfășurarea largă a întrecerii socialiste. O contribuție prețioasă au adus-o operatorii chimiști Cotocel Ioan, Boca Gheorghe, Szakacs Francisc, maiștrii Nicolaescu Toma și Tașcău Petru, precum și lăcătușul Munteanu Ilie.